

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/hasla-rzeczowe/14271,Radomskie-Zaklady-Przemyslu-Skorzanego-Radoskor.html>
2023-09-27, 07:16

Radomskie Zakłady Przemysłu Skórzanego Radoskór

Radomskie Zakłady Przemysłu Skórzanego Radoskór, jeden z największych zakładów w regionie radomskim, największy producent obuwia w Polsce. Powstały 1 IV 1959 w wyniku połączenia Radomskich Zakładów Obuwia (upaństwowiona w 1945 przedwojenna fabryka Bata), Radomskich Zakładów Garbarskich, Radomskich Zakładów Wyrobów Rymarskich oraz Skarżyskich Zakładów Obuwia; 1970-1972 wybudowano na osiedlu Gołębiów największą w Europie garbarnię skór miękkich. W 1977 Radoskór zatrudniał ok. 9 tys. osób, produkował 8 mln par butów, z czego na eksport 2,6 mln par.

25 VI 1976 Radoskór był jednym z najważniejszych zakładów, którego pracownicy zaprotestowali przeciwko podwyżkom cen uczestnicząc w demonstracji pod siedzibą KW PZPR; zwolniono kilkadziesiąt osób, w różnych okresach bez pracy pozostawało od 56 do 73 osób; Terenowa Komisja ds. Pracy przywróciła do pracy 26 osób, z których w II 1977 zostało w zakładzie 8.

W VIII 1980 nie strajkowano. 15 X 1980 poinformowano dyrekcję o powstaniu Tymczasowej KZ „S”, w której skład weszło 15 osób, m.in.: przewodniczący Zbigniew Podlewski, Zbigniew Jaskólski, Czesław Leśniewski, Wiesław Mizerski, Zbigniew Popławski; 14 XII 1980 powołano KZ z przewodniczącym Z. Podlewskim (od 1 IX 1981 z Bronisławem Komadowskim), do „S” w zakładzie należało wówczas blisko 80% zatrudnionych; 12 III 1981 wybrano 18 delegatów na I WZD Regionu Ziemia Radomska, w tym: B. Komadowskiego, W. Mizerskiego (sekretarz MKR Ziemia Radomska), Zdzisława Podkowińskiego; delegatem na I KZD został Henryk Józef Olszewski. 27 III 1981 w zakładzie miał miejsce strajk ostrzegawczy w związku z kryzysem bydgoskim; 3-4 XII 1981 w hali Radoskóru przy ul.

Waryńskiego odbyło się posiedzenie Prezydium KKP „S”. 14 XII 1981 podjęto nieudaną próbę strajku; aresztowano Krzysztofa Bińkowskiego, internowano: W. Mizerskiego, Klemensa Samborskiego, B. Komadowskiego, Z. Podkowińskiego, C. Leśniewskiego, późn. K. Bińkowskiego; większość z nich zwolniono z pracy. VI 1982 – 11 II 1989 działała podziemna Zakładowa Komisja Wykonawcza, w składzie: przewodniczący B. Komadowski, Jan Piwowarczyk, Barbara Miśkiewicz, Krystyna Borowska i Kazimierz Wieczorek. Działalność jej polegała m.in. na: zbieraniu składek dla osób skazanych przez kolegia, pomocy materialnej dla rodzin osób internowanych, kolportażu podziemnej prasy („Wolny Robotnik”, „Robotnik”, „Tygodnik Mazowsze”).

11 II 1989 B. Komadowski, J. Piwowarczyk i Zygmunt Pawłowski reaktywowali oficjalnie działalność „S”, po wyborach 1 IX 1989 przewodniczącym został B. Komadowski, z-cą Kazimierz Masiewicz, sekretarzem Irena Moskwa, na delegata na II KZD wybrano B. Komadowskiego. W 1989 w zakładzie gł. na ok. 5 tys. zatrudnionych do „S” należało 2,4 tys. osób, w 1999 – ok. 70% z 1 tys. zatrudnionych. Załamanie eksportu (głównie do ZSRS) i przemiany po 1989 doprowadziły w krótkim czasie do spadku produkcji z 7,7 do 4,9 mln par obuwia w 1990; rosnące zadłużenie spowodowało postawienie zakładu w stan upadłości i jego likwidację w II 1999. Radoskór był patronem klubu RKS Radomiak, miał m.in. halę sportowo-widowiskową, zakładowy żłobek i przedszkole, przychodnię.

Konrad Słowiński|Krzysztof Busse

[Region Ziemia Radomska, Radom](#)

[Poprzedni](#)
[Następny](#)

[Zgłoś błąd lub potrzebę uzupełnienia](#)